

Sygn. akt I C 762/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 września 2016 roku

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział I Cywilny

w składzie: Przewodniczący SSR Bartłomiej Rajca

Protokolant: Mirosława Mękarska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 września 2016 roku w Ś.

sprawy z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych w W.

przeciwko H. T.

o zapłatę

I. powództwo oddala;

II. zasądza od strony powodowej na rzecz pozwanej kwotę 2.417 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Strona powodowa Agencja Nieruchomości Rolnych w W. wniosła w dniu 31 maja 2016 r. do tut. Sądu pozew o zapłatę w postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej H. T. o zasądzenie na rzecz strony powodowej nakazem zapłaty kwoty 6.697,28 zł wraz z ustawowymi odsetkami za okres od dnia 28 stycznia 2015 r. do 31 grudnia 2015 r. i wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie za okres od 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie na jej rzecz kosztów opłaty sądowej w kwocie 335 zł i kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona powodowa twierdziła, że pozwana w okresie od 01.01.2004 r. do 31.12.2009 r. korzystała bezumownie z działki gruntu nr (...) o pow. 1,26 ha, położonej w J., gm. K.. W związku z korzystaniem z ww. działki pozwana zgłosiła ją do dopłat do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i otrzymywała za nią dopłaty. Strona powodowa twierdziła, że z momentem powzięcia informacji o korzystaniu przez pozwaną z ww. działki, naliczyła pozwanej wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości, za okres od 01.01.2004 r. do 31.12.2009 r. i na tę okoliczność wystawiła fakturę VAT nr (...) z dnia 13.01.2015 r. na kwotę 6.697,28 zł wraz z wyliczeniem wysokości opłaty.

Pozwana nie dokonała spłaty zadłużenia w terminie wskazanym w fakturze i pismem z dnia 29.09.2015 r. strona powodowa wezwała pozwaną do dobrowolnej spłaty należności, czego pozwana nie uczyniła.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10.06.2016 r. w sprawie I Nc 610/16 tut. Sąd uwzględnił roszczenie strony powodowej.

Od wydanego nakazu zapłaty pozwana wniosła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od strony powodowej na rzecz pozwanej kosztów postępowania według norm przepisanych. W sprzeciwie pozwana zaprzeczyła wszelkim twierdzeniom pozwu poza tymi, które wyraźnie przyznawała. Pozwana podniosła w oparciu o art. 229 § 1 Kc zarzut przedawnienia roszczenia strony powodowej. Pozwana podniosła, że strona powodowa odzyskała władztwo nad rzeczą w dniu 1 stycznia 2010 r. Pozwana w sposób świadomy oddała właścicielowi władztwo nad rzeczą, zaprzestała korzystania z rzeczy i przestała uiszczać podatek rolny, który uiszczała od działki nr (...) w J. za lata 2004 – 2009. Nadto pozwana kilkakrotnie ustnie zwracała się do strony powodowej informując ją

o tym, że zwraca posiadaną nieruchomość. Pozwana wskazała, że w związku z tym roszczenie strony powodowej przedawniło się 2 stycznia 2011 r. Tymczasem pierwsze pismo odnoszące się do naliczenia pozwanej opłat z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości pozwana otrzymała dopiero w 2014 r. Pozwana podniosła też, że nie doszło do przerwania biegu przedawnienia; pozwana nigdy nie uznała swojego długu wobec strony powodowej; w korespondencji z powodem strona pozwana zwracała się o wskazanie podstaw do naliczenia opłat.

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

W okresie od 01.01.2004 r. do 31.12.2009 r. pozwana bezumownie korzystała z nieruchomości stanowiącej działkę gruntu nr (...) o pow. 1,26 ha, położonej w J., gm. K..

Dowód: - przesłuchanie pozwanej – nośnik zapisu – k. 43

- wydruk treści księgi wieczystej nr (...) – k.7-10,

W związku z korzystaniem z ww. działki pozwana zgłosiła ją do dopłat do Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa i otrzymywała za nią dopłaty za lata 2004 - 2009. Ponadto pozwana uiszczała za lata 2004 – 2009 podatek rolny za korzystanie z ww. działki

Dowód: - informacja (...) dot. działki nr (...) w J. – k.11

- zaświadczenie Urzędu Gminy K. z 10.02.2014 r. – k.23,

- zaświadczenie Urzędu Gminy K. z 09.09.2015 r. – k.24,

Pozwana, w związku z uzyskaną informacją z Gminy K., że nieruchomość stanowiąca działkę nr (...) należy do Agencji Nieruchomości Rolnych, wiosną 2009 r. udała się do siedziby Oddziału Terenowego strony powodowej we W. i zgłosiła, że korzysta z ww. działki mając tam zasiany rzepak. Po tej informacji w czerwcu 2009 r. przyjechał na teren ww. nieruchomości pracownik strony powodowej, któremu pozwana okazała ww. nieruchomość i który polecił pozwanej, by w 2009 zebrała plon z tej nieruchomości i opuściła następnie tę nieruchomość. Po zebraniu plonu rzepaku pozwana opuściła ww. nieruchomość i nie korzystała już z niej w latach następnych. Do dzisiejszego dnia ww. nieruchomość stoi ugiorem i nikt z niej nie korzysta.

Dowód: - przesłuchanie pozwanej – nośnik zapisu – k. 43

Pismem z dnia 29.01.2014 r. strona powodowa poinformowała pozwaną, że w związku z uzyskaniem informacji, iż pozwana składała wnioski o dopłaty obszarowe za lata 2004, 2006-2009, zostanie pozwanej naliczona opłata za korzystanie z nieruchomości stanowiącej działkę nr (...) w J..

W dniu 13.01.2015 r. strona pozwana wystawiła pozwanej fakturę VAT nr (...) z dnia 13.01.2015 r. na kwotę 6.697,28 zł (w tym 23 % VAT) z tytułu opłaty za bezumowne użytkowanie nieruchomości dz. nr 32/1 za okres od 01.01.204 ro do 31.12.2009 r., z terminem zapłaty do 27.01.2015 r.

Pismem z dnia 10.06.2015 r. pozwana, w związku z wezwaniem do zapłaty z dnia 02.06.2015 r., zwróciła się o wyjaśnienie treści ww. pisma oraz podstaw jego sporządzenia, w szczególności czego dotyczy wskazana w piśmie kwota należności głównej 6.697,28 zł oraz w jaki sposób, za jaki okres i na jakiej podstawie obliczono odsetki w kwocie 184,96 zł oraz wskazała, że wskazana w wezwaniu faktura VAT nr (...) z dnia 13.01.2015 r. nie została nigdy dostarczona pozwanej, a zatem pozwana nie miała możliwości zapoznania się z treścią tego dokumentu. Pozwana wskazała, że ponieważ z ww. wezwania nie wynika podstawa prawna ani faktyczna obciążania pozwanej kwotą 6.882,24 zł wraz z dalszymi odsetkami, pozwana nie uznaje roszczenia strony powodowej za zasadne. Podobnie, pismem z 11.09.2015 r. pozwana poprzez swojego pełnomocnika wezwała stronę powodową do wskazania podstaw do obciążania pozwanej opłatą za bezumowne korzystanie z ww. nieruchomości oraz wskazanie podstaw wyliczenia opłaty naliczonej przez stronę powodową.

Wezwaniem do zapłaty z dnia 29.09.2015 r., doręczonym pozwanej w dniu 07.09.2015 r., strona powodowa wezwała ponownie pozwaną do zapłaty należności dochodzonej pozwem wraz z odsetkami ustawowymi.

Dowód: - pismo strony powodowej do pozwanej z dnia 29.01.2014 r. – k.25

- faktura VAT nr (...) z dnia 13.01.2015 r. – k. 12

- pismo pozwanej do strony powodowej z 10.06.2015 r.

- pismo pełnomocnika pozwanej z 11.09.2015 r. – k.27

- wezwanie do zapłaty z dnia 29.09.2015 r. wraz z dowodem doręczenia – k.14-15

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 117 § 2 Kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Zgodnie z art. 229 § 1 Kc roszczenia właściciela przeciwko samoistnemu posiadaczowi o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy, przedawniają się z upływem roku od dnia zwrotu rzeczy. Zgodnie z art. 230 Kc przepisy dotyczące roszczeń właściciela przeciwko samoistnemu posiadaczowi m.in. o wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy, stosuje się odpowiednio do stosunku między właścicielem rzeczy a posiadaczem zależnym, o ile z przepisów regulujących ten stosunek nie wynika nic innego. Z ustalonego stanu faktycznego w niniejszej sprawie wynika, że zaprzestanie korzystania przez pozwaną i wydanie przez pozwaną nieruchomości, której dotyczył pozew strony powodowej, nastąpiło najpóźniej z dniem 31 grudnia 2009 r., o czym świadczy również zaprzestanie płacenia przez pozwaną podatku od nieruchomości po roku 2009 oraz zaprzestanie zgłaszania przez pozwaną ww. nieruchomości do dopłat obszarowych po 2009 r. Nie ma przy tym znaczenia, że nie sporządzono dokumentu przekazania tej nieruchomości w zwyczajowej formie protokołu zdawczo-odbiorczego, albowiem jak wynika z ustalonego stanu faktycznego opuszczenie przez pozwaną ww. nieruchomości było wcześniej uzgodnione ze stroną powodową, zarówno co do samego faktu opuszczenia jak i przybliżonego terminu, który niewątpliwie minął najpóźniej z końcem 2009 roku. Należy zatem traktować to opuszczenie na równi ze zwrotem stronie powodowej ww. nieruchomości w rozumieniu art. 229 § 1 Kc w zw. z art. 230 Kc. Należy zatem przyjąć, że roczny termin przedawnienia roszczenia m.in. o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z rzeczy, o którym mowa w ww. art. 229 Kc upłynął przed wniesieniem pozwu niniejszej sprawie. Nie ujawniły się bowiem żadne okoliczności wskazujące na przerwanie biegu przedawnienia ww. roszczenia w rozumieniu art. 123 Kc lub by pozwana po upływie ww. terminu zrzekła się korzystania z zarzutu przedawnienia roszczenia.

W tej sytuacji nie sposób uznać roszczenia strony powodowej za zasadne, a co za tym idzie powództwo uległo oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach procesu w pkt II wyroku Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i 3 Kpc. Mając na uwadze, że strona powodowa przegrała sprawę w całości, Sąd włożył na nią jako stronę przegrywającą obowiązek zwrotu pozwanej celowych, uzasadnionych kosztów procesu. Zasądzona od strony powodowej na rzecz pozwanej w pkt II kwota 2.417 zł stanowi celowe w rozumieniu art. 98 § 1 i 3 Kpc koszty procesu poniesione przez stronę pozwaną, prowadzące się do kwoty 1.200 zł tytułem opłaty za czynności radcy prawnego reprezentującego pozwaną (§ 2 pkt 4 w zw. z § 15 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), oraz kwoty 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego przez pozwaną jej pełnomocnikowi.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.